UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

De Renvnciatione. Titvlvs VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62953

Visual Library

pertinet, conſuevit interdum ſuæ confirmationis celeritate, præferens cupiditatem propriam juri, & inordinatum affectum etiam æquitati, competitorem aliquando, ubi alius, vel eos, qui ſe volunt opponere, quando electus eſt unicus, ſupplantare: dum nullis vocatis, & non diſcuſſo negotio per repentinam confirmationem citò (contra doctrinam Apoſtoli *a*) imponit manus electo. Nos volentes huic morbo & fraudibus obviare, præſenti conſtitutione ſancimus, confirmationes tales viribus omninò carere, ipſaſque decernimus irritas & inanes. Vocationem autem hujuſmodi nominatim ubi eſt coëlectus, vel apparet oppoſitor *b*; aliàs generaliter in eccleſia, in qua electio facta eſt, ut ſi qui ſint, qui ſe velint opponere, compareant aſſignato peremptorio termino competenti, faciendam eſſe cenſemus. Quæ etiam ſi electio in concordia celebrata fuerit, volumus obſervari.

DE RENVNCIATIONE.

TITVLVS VII.

CAP. I.

Romanus Pontifex poteſt liberè papatui renunciare. h. d. ſecundum Zen.

Bonifacius VIII.

QVoniam *c* aliqui curioſi diſceptantes de iis, quæ non multum expediunt, & plura ſapere, quàm oporteat (contra doctrinam Apoſtoli) temerè appetentes, in dubitationem ſolicitam, an Rom. Pont. (maximè cùm ſe inſufficientem agnoſcit ad regendã univerſalem eccleſiam, & ſummi pontificatus onera ſupportanda) renunciare valeat papatui, ejusque oneri & honori, deducere minus providè videbantur. Celeſtinus Papa quintus prædeceſſor noſter [dum ejusdem eccleſiæ regimini præſidebat] volens ſuper hoc hæſitationis cujuslibet materiam amputare: deliberatione habita cum ſuis fratribus eccleſiæ Romanæ Cardinalibus [de quorum numero tunc eramus] *d* de noſtro & ipſorum omnium concordi conſilio & aſſenſu auctoritate Apoſtolica ſtatuit & decrevit, Romanum Pontificem poſſe liberè reſignare. Nos igitur, ne ſtatutum hujuſmodi per temporis curſum oblivioni dari, aut dubitationem eandem in recidivam diſceptationem ulterius deduci contingat, ipſum inter conſtitutiones alias ad perpetuam rei memoriam de fratrum noſtrorum conſilio duximus redigendum.

CAP. II.

Si in fraudem expectantis primam vacaturam, cùm in proximo creditur pinguis vacare, renunciet aliquis tenuem, quam habebat: non tenetur expectans illam recipere, imò illa dimiſſa expectabit aliam ſine fraude vacantem. Et ſi illi renuncianti illa pinguis poſtea conferatur, hoc ipſo probata ſit fraus, & carebit utraq.

Idem.

SI te præbendam *e* vel dignitatem, in aliqua eccleſia proximò vacaturam auctoritate Apoſtolica expectante, aliquis præbendam ſeu dignitatem tenuem obtinens in eadem, fraudulenter ei renunciet, ut illa primò ſic vacante præcludatur tibi via per conſequens ad obtinendum præbendam vel dignitatem aliam pinguiorem, quæ per mortem alicujus vel aliàs in ipſa eccleſia creditur veriſimiliter in proximo vacatura, per renunciationem hujuſmodi (dummodo de præmiſſa fraude appareat, ſaltem per aliquas probabiles conjecturas, ut quia dictæ renunciationis tempore is, qui præbendam vel dignitatem pinguiorem habebat, infirmitate gravi detinebatur: vel aliquid aliud imminebat, propter quod illius præbenda ſeu dignitas vacare in proximo probabiliter credebatur) nullum tibi volumus obſtaculum interponi, quo minus (præbenda vel dignitate prædicta ſic fraudulenter renunciata omiſſa) poſſis dictam pinguiorem cùm eam vel aliam, ſi prius ipſam vacare contigerit, auctoritate præfata liberè petere, veluti tibi debitam, & habere.

Cæterùm ſi prædicto renuncianti hujuſmodi præbenda vel dignitas pinguior forſitan conferatur: eo ipſo dicta fraus intelligatur eſſe probata, & idem renuncians habita omninò careat & ambita.

a 1. Tim. 5. b Vid. Innoc. c. inter quatuor. de major. & obed. Add. l. ſi. C. de jur. delib. c Vid. Ludovicum Gomeſium in regula cancellaria, de infirmis reſignantibus. Paul. ad Roman. cap. 12. d Vide l. jus ſenat. C. de leg. l. 12. e Hodiè gratiæ quæ dicuntur expectativæ, ſive ad vacaturam, omninò ſublatæ ſunt per concilium Trid. ſeſſ. 24. de reform. c. 10.

DE SVPPLENDA NEGLIGENTIA PRÆLATORUM.

TITVLVS VIII.

CAP. I.

Iuriſdictio ſuffraganei excommunicati, ad metropolitanum non devolvitur. Ioan. Andr.

Innocentius III.

ROmana *a* eccleſia: & infrà. Edictum verò per Remenſem provinciam publicatum, ut à ſubditis Epiſcoporum ipſius provinciæ pro audiendis & terminandis eorum cauſis liberè ad Remenſem curiam accedatur, penitus revocamus. Quia etiamſi tenerentur iidem Epiſcopi pro ſuis culpis vinculo excommunicationis adſtricti, non tamen ex culpis ipſis (cùm id non inveniatur à jure conceſſum) ad Remenſem Archiepiſcopum jurisdictio devolveretur eorum. Sed alia fortè pro illis pœna ipſis canonica poſſet infligi.

CAP. II.

Si ille, qui præeſt, eſt negligens & remiſſus, debet ſuperior illi dare idoneum coadjutorem. h. d. Ioan. And.

Idem *baronibus & comitibus regni Portugalliæ.*

GRandi non immeritò: & infrà. Mandamus, quatenus dilectum filium nobilem virum comitem Bolon. præfati Regis Portugalliæ fratrem, de devotione, probitate ac circumſpectione multipliciter commendatum, qui eidem Regi (ſi abſque legitimo decederet filio) jure regni ſuccederet: quique examinatæ dilectionis affectu, quo vos & prædictum regnum proſequitur, magnanimitate ac potentia ſibi plurimum ſuffragantibus, regnum ipſum maturius reformaturus firma credulitate ſperatur: præſertim cùm ad curam & adminiſtrationem generalem, & liberam regni ejusdem, tam *b* pro ſæpedicti Regis, quàm ipſius regni utilitate ſi providè attendatur, ac ad defenſionem eccleſiarum, monaſteriorum, aliorumque piorum locorum regni præfati, & perſonarum eccleſiaſticarum, tam religioſarum, quàm ſecularium, nec non viduarum, orphanorum, & cæterorum ibidem degentium, ac deperditorum inibi recuperationem ſalubriter (ut in Domino confidimus) ſit aſſumptus, cùm ad vos acceſſerit (fidelitate, homagio, juramento, ſeu pacto, ſi aliquibus fortè præfato Regi, vel cuicunque alii perſonæ tenemini, aut etiam ipſius Regis prohibitione: dummodo perſonam ejus, & vitam, ac legitimi ſui filii, ſi aliquem ipſum habere contigerit, fideliter conſervetis, debitum eis exhibentes honorem: nequaquam obſtantibus) in civitatibus,

a Huc ſpectant tradita per Ioan. And. in c. novit. & per Felin. in cap. paſtoralis. extra de offic. lega. b al. ita: non minus pro ſæpedicti Regis, quàm, &c. al. ita: tam pro ſpe dicti Regis, quàm, &c.